

РЕШЕНИЕ

№ 2330

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 14.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7409** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

„Топлофикация Русе“ АД, представлявано от изпълнителния директор С. Ж. Ж., оспорва Решение № Ц - 19 от 01.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, в частта по т. I. 1, с която на основание чл.21,ал.1,т.21 от Закона за енергетиката /ЗЕ/ се определя за периода 01.07.2022 г. – 30.06.2023г. прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия, и в частта по т. V1, с която КЕВР отказва на дружеството да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик .

Жалбоподателят излага доводи, че в обжалваните му части оспореното решение е материално незаконосъобразно, издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че при определяне на прогнозната годишна цена за регулаторния период 01.07.2022г. – 30.06.2023г. административният орган не е изяснил правилно фактите и обстоятелствата и е изчислил пазарната цена в противоречие с борсовите данни на Българската независима енергийна борса. Прави оплакване, че „Топлофикация Русе“ АД е поставено в неравностойно положение спрямо други действащи при същите условия и през същия регулаторен период лица, с което е нарушен чл.8 от АПК. Поддържа, че разпределението на разполагаемостта

между едни производители при немотивирано изключване на други от същата категория представлява държавна помощ за предпочетените дружества, което е в нарушение на принципите по чл.23, ал.1, т.3 от ЗЕ. В оспорената част по т. VI счита, че решението е немотивирано. Поддържа се, че след като по т. I.1 Решение № Ц-19/01.07.2022г. не е влязло в сила не може да се постановява отказ за утвърждаване на цена. Иска се от съда да отмени като незаконосъобразно Решение № Ц - 19 от 01.07.2022г. в оспорените части и преписката да се върне на КЕВР със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Подробни доводи излага в писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, представлявана от юрк. М. и юрк. Р., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Подробни доводи се излагат в писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като се запозна с жалбата, обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи следното:

С процесното Решение № Ц - 19 от 01.07.2022г., в частта по т. I.1 е определена за периода 01.07.2022 г. – 30.06.2023 г. прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия. Производителите, за които е определена разполагаемост, са такива в състава на Н. ЕАД; „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД; „Ей И Ес – 3С Марица Изток 1“ ЕООД; „Контур Глобал Марица Изток 3“ АД; Центри с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия; ВЕИ. В частта по т. VI. от решението КЕВР е отказала на „Топлофикация Русе“ АД да утвърди цена, по която да продава електрическа енергия на обществения доставчик .

Решението е издадено при следните мотиви:

Със заявление вх. No E-14-09-4 от 01.04.2022 г. „Топлофикация Русе“ АД е предложило за утвърждаване следните цени: цена за енергия – 548,39 лв./MWh, без ДДС; цена за разполагаемост – 19,63 лв./MW*h, без ДДС; пълна цена за електрическа енергия – 568,03 лв./MWh, без ДДС. Предложените цени са образувани при следните стойности на ценообразуващите елементи: Променливи разходи – 74 246 хил. лв., в т.ч. гориво за производство – 50 006 хил.лв., от които вносни въглища – 26 041 хил. лв. и мазут – 23 966 хил. лв.; консумативи – 80 хил.лв.; други променливи разходи – 24 160 хил. лв., от които разходи за закупени квоти за въглеродни емисии – 23 994 хил. лв.; Условно-постоянни разходи – 2 422 хил. лв., в т.ч. разходи за заплати – 76 хил. лв.; начисления, свързани с работните заплати – 20 хил. лв.; разходи за амортизации – 1 401 хил.лв.; разходи за ремонт – 805 хил. лв.; разходи, пряко свързани с дейността по лицензията – 120 хил. лв.; Възвръщаемост – 236,5 хил. лв.; Разполагаемост на предоставената мощност – 135 388 MW*h; Нетна електрическа енергия – 135 388 MWh.

Предложената цена за енергия дружеството е получило при заложените параметри: произведена електрическа енергия бруто – 153 600 MWh; собствени нужди – 11,86%; нетна електрическа енергия – 135 388 MWh; брутен специфичен разход условно гориво – 371,7 г.у.г./kWh; нетен специфичен разход условно гориво – 421,65 г.у.г./kWh.

След преглед на ценообразуващите елементи, формиращи пълната цена за електрическа енергия на „Топлофикация Русе“ АД, условно-постоянните разходи са

коригирани от 2 422 хил. лв. на 2 322 хил. лв., в резултат на корекция на разходите за амортизации до нивото, отчетено през базисната година.

Стойностите на променливите разходи не са коригирани, с изключение на разходите за закупени квоти за въглеродни емисии, които са преизчислени от 23 994 хил. лв.10 на 24 340 хил. лв.

В резултат, разходите, формиращи цената на „Топлофикация Русе“ АД, са както следва: Нетна електрическа енергия - 135 388MWh; Променливи разходи -74 594 хил.лв., в т.ч. квоти за въглеродни емисии - 24 340 хил.лв.; Условно-постоянни разходи - 2 322 хил.лв.; Възвръщаемост – 213 хил.лв.; Необходими годишни приходи - 77 128 хил.лв.; Пълна цена за електрическа енергия - 569,68лв./MWh.

Цената за електрическа енергия на „Топлофикация Русе“ АД е изчислена в размер на 569,68 лв./MWh, без ДДС, при общо необходими приходи от 77 128 хил. лв. и нетна електрическа енергия – 135 388 MWh.

Относно определянето на разполагаемост по чл.21, ал.1,т.21 от ЗЕ, КЕВР е посочила, че тъй като определяната на производителите разполагаемост за производство на електрическа енергия е обвързана с цените, по които общественият доставчик продава електрическа енергия на крайните снабдители, както и с цените, по които крайните снабдители продават електрическа енергия на крайни клиенти, периодът, за който следва да бъде определена разполагаемостта, следва да съответства на ценовия период на тези цени – 01.07.2022 г. – 30.06.2023 г.

Според изложеното в решението, във връзка с определяне на разполагаемост за производство на електрическа енергия е използвана информацията относно размера на прогнозираните за ценовия период 01.07.2022г. – 30.06.2023 г. количества електрическа енергия за покриване на потреблението на клиентите на крайните снабдители от заявления от Н. ЕАД, от „ЧЕЗ Електро България“ АД / с ново наименование „Еврохолд Продажби“, от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, от „ЕНЕРГО-ПРО Продажби“ АД, от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, от „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, от „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД, от „ТЕЦ Марица 3“ АД и от „Топлофикация Русе“ АД. Използвана е и информация, постъпила с допълнително писмо с вх. No E-13-77-5 от 24.03.2021 г. от „ЕСП Златни Пясъци“ ООД.

Посочено е, че за ценовия период 01.07.2022 г. – 30.06.2023 г. са определени прогнозни количества електрическа енергия, които общественият доставчик ще продава за покриване на потреблението на крайните снабдители, без включени количества за обмен със съседни електроразпределителни дружества, а именно „Еврохолд Продажби“ АД; „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД; „ЕНЕРГО-ПРО Продажби“ АД и „ЕСП Златни пясъци“ ООД. Предвид отклоненията на прогнозите на крайните снабдители от реално закупените количества от обществения доставчик през последните два ценови периода, както и разминаването в прогнозите на Н. ЕАД (12 261 639 MWh) и крайните снабдители (11 694 556 MWh) за следващия ценови период, при определянето им са използвани отчетните данни за 2021 г., които са индексирани с 1% – 12 086 618 MWh.

Въз основа на анализ на информацията относно прогнозната структура на производството и потреблението на електрическа енергия за новия ценови период е установено, че необходимото количество електрическа енергия за покриване нуждите от енергия в страната е в размер на 33 930 000 MWh, от които 12 086 618 MWh за крайни битови клиенти на регулиран пазар. Предвид горното е преценено, че следва да се извърши оценка на производствените мощности, които трябва да се включат в

разполагаемостта за производство на електрическа енергия. В тази връзка е посочено, че следва да се има предвид разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 21, изр. второ от ЗЕ, която не допуска определяне на разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на тези по чл. 93а и чл. 94 от ЗЕ.

В таблица са посочени производителите, подали заявления за утвърждаване на цени на електрическата енергия, респективно имащи намерение да сключват сделки за продажба на електрическа енергия на регулирания пазар, което от своя страна изисква да имат определена разполагаемост по реда на чл. 21, ал. 1, т. 21 от ЗЕ. За тези производители са посочени и изчислените цени на електрическа енергия, съответно разликата между тях и прогнозната пазарна цена.

Направен е извод, че съгласно съдържащата се на стр. 37 от решението таблица, КЕВР не следва да определя разполагаемост на „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД, „ТЕЦ Марица 3“ АД и „Топлофикация Русе“ АД. КЕВР се е позовала на изискванията на чл. 23 и чл. 24 от ЗЕ, съгласно които Комисията следва да осигури условия за развитие на конкурентни и добре функциониращи регионални пазари в рамките на Европейския съюз, предотвратяване и недопускане на ограничаване или нарушаване конкуренцията на енергийния пазар, като едновременно с това осигури балансирано изменение на цените за крайните клиенти. Изтъкнала е, че в микса на Н. ЕАД попадат цялото изкупувано по преференциални цени количество електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници и от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия от централи с обща инсталирана електрическа мощност по-малка от 500 kW, електрическата енергия по договори за дългосрочно изкупуване на разполагаемост и електрическа енергия.

Предвид прогнозната пазарна цена на електрическата енергия за периода 01.07.2022 г. – 30.06.2023г. в размер на 430,94 лв./MWh, КЕВР е счела за обосновано миксът на обществения доставчик да се допълва с електрическа енергия по цени близки или по-ниски от тези на пазара, тъй като обратното би означавало, че на производителите с регулирани цени, по-високи от пазарните, се осигурява конкурентно предимство, произтичащо от това, че продавайки на обществения доставчик на по-високи цени ще имат възможност да предлагат на свободния пазар количества на по-ниски цени от тези на останалите пазарни участници, което е в противоречие с принципите по чл. 23, т. 2 – т. 6 от ЗЕ. В тази връзка определянето на количества на ВЕЦ, собственост на Н. ЕАД и разполагаемост на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД е с оглед значително по-ниските цени на тези производители, спрямо предложените такива от „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД, „ТЕЦ Марица 3“ АД и „Топлофикация Русе“ АД. За последните три дружества е посочено, че не може да бъде определена разполагаемост за производство на електрическа енергия за изкупуване от обществения доставчик, тъй като тяхната регулирана цена би била с повече от 10 на сто над прогнозната пазарна цена.

Предвид горните аргументи е прието, че следва да бъдат определени разполагаемост, съответно количества електрическа енергия на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и на Н. ЕАД за ВЕЦ, които са негова собственост.

Определените общи количества електрическа енергия, необходими за осигуряване на потреблението на клиентите на крайните снабдителите, както и за реализация на пазара по свободно договорени цени, са представени в таблица на л.38 от решението.

Количествата електрическа енергия за изкупуване от възобновяеми източници под

500 kW са изчислени на база отчетни данни за производството за 2021 г., като са взети предвид условията на § 28, ал. 3 от ПЗР към ЗИД на ЗЕ, обн. ДВ, бр. 9 от 2021 г.

Преценено е, че потреблението на клиентите на крайните снабдители ще бъде покривано с енергията от „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, водноелектрически централи, собственост на Н. ЕАД и от енергията по чл. 93а и чл. 94 от ЗЕ. Предвид горните факти и обстоятелства и произтичащите от тях изводи, е прието, че за новия регулаторен период следва да бъдат утвърдени цени на електрическата енергия на „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД и Н. ЕАД за ВЕЦ, негова собственост, и съответно не следва да бъдат утвърждавани такива цени на „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, „ТЕЦ Бобов дол“ АД, „ТЕЦ Марица 3“ АД и „Топлофикация Русе“ АД.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима – подадена е в срок, от лице, което е адресат на акта в оспорената част и следователно е легитимирано да го оспори. Не се споделят доводите на ответника за недопустимост на оспорването в частта, насочена срещу т. I.1 от решението. Видно от разпоредителната част на оспореното решение, в неговата т.I.1 се определя прогнозна месечна разполагаемост, т.е. количество електрическа енергия, което общественият доставчик гарантирано изкупува от посочените в решението производители. Доколкото „Топлофикация Русе“ АД е заявило претенция да му бъде определена такава разполагаемост, но тя не е уважена и КЕВР не го е включила сред производителите, от които общественият доставчик следва да изкупува определено количество електрическа енергия за процесния период, административният акт в оспорената част се явява неудовлетворителен за жалбоподателя и засяга негови законни интереси. Липсата на изричен диспозитив в акта, който да обективира този отказ, не променя това обстоятелство, тъй като той се извежда по несъмнен начин от изложените мотиви, а и по аргумент за противното от текста на т.I.1. Изводът за допустимост на жалбата е съобразен и със съдебната практика – Решение № 9066 от 05.08.2021г. по адм.д.д. № 2665/2020г. на ВАС, видно от което не е прието за недопустимо оспорването на идентичен акт на КЕВР /Решение №Ц-19 / 01.07.2019 г./.

По същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.10 от ЗЕ КЕВР осъществява регулирането на дейностите в енергетиката. Според чл.21, ал.1,т.21 от ЗЕ, КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители. Съгласно чл.30, ал.1,т.1 от ЗЕ, на регулиране от комисията подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик. Предвид цитираните разпоредби, приетото решение безспорно попада в кръга на материалната компетентност на КЕВР.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието на заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ при наличие на изискуемия кворум. Решението е прието с единодушие от присъстващите членове, 2 от които са със стаж в енергетиката. За целта е проведено закрито заседание, за което е съставен протокол с отразени в него начин на гласуване на

членовете.

Спазени са и административнопроизводствените правила. Административното производство е образувано по повод на подадени от различни енергийни дружества заявления, подробно описани в решението. Със Заповед № 3-Е-1043/16.05.2022г. е създадена работна група. Изготвен е доклад с вх. № Е-Дк-1501/23.05.2022г., който е приет на закрито заседание на КЕВР. Проведено е обществено обсъждане, като проектът на решение е бил обявен на интернет страницата на КЕВР. Постъпилите становища и възражения по него са обсъдени в оспореното решение.

Решението съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

Спорът между страните е основно относно материалната законосъобразност на акта.

Както вече беше посочено, съгласно чл.21, ал.1, т.21 от ЗЕ КЕВР следва да определи прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да закупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик да сключва сделки с крайните снабдители. Разпоредбата изрично предвижда, че Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на тези по чл. 93а и 94.

От анализа на разпоредбата е видно, че определянето на разполагаемост по чл.21, ал.1, т.21 ЗЕ е обусловено от съотношението между регулираната цена на дружествата – производители на електрическа енергия и прогнозната пазарна цена за регулаторния период, при което утвърдената цена на електрическата енергия не следва да надхвърля прогнозираната пазарна цена с повече от 10 на сто. Следователно, релевантна за определянето на разполагаемост за производство на електрическа енергия е прогнозната пазарна цена, спрямо която следва да се изчисли дали е изпълнено условието на чл.21, ал.1, т.21 от ЗЕ.

Съгласно чл.37а от Наредба №1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /НРЦЕЕ/, Комисията определя прогнозна пазарна цена за базов товар за всеки регулаторен/ценови период въз основа на анализ на форуърдните сделки за този период на националната и регионалните борси. Форуърдните сделки се реализират на борсовия сегмент „Централизиран пазар за двустранни договори“. В случая прогнозната пазарна цена за базов товар регулаторния период е изчислена от КЕВР в размер на 430.94 лв./ MWh без ДДС. Начинът, по който е формирана тази стойност на прогнозираната пазарна цена, е подробно описан в т.І от мотивите на решението/ стр.7-13/.

Видно от мотивите по т.І от решението, КЕВР е извършила подробен анализ на сделките на българската енергийна борса. Посочила е, че към момент на приемане на решението на платформите на „Българска независима енергийна борса“ ЕАД (БНЕБ ЕАД) не са провеждани търгове с период на доставка, съвпадащ с регулаторния период, но са проведени 29 търга, относими частично към периода 01.07.2022 г. – 30.06.2023г. Констатирано е, че средната постигната цена за второто полугодие на 2022 г. или първата половина от регулаторния период е в размер на 439,78 лв./MWh, като за последните 2 месеца е отбелязан ръст от 6%. За третото тримесечие на 2022 г. средната

постигната цена е в размер на 469,25 лв./MWh, като след първоначалния ръст през началото на м. март, пазарът се успокоява трайно на нива около 440,00 лв./MWh, като през м. юни отново се наблюдава ръст, предвид несигурността относно газовите доставки в Европа и динамиката на газовите пазари. Средната постигната цена за четвъртото тримесечие на 2022г. е в размер на 454,68 лв./MWh, като отново се наблюдава ръст през края на м. март, след което пазарът се успокоява трайно на нива около 450,00 лв./MWh и през м. юни отново се наблюдава ръст. Посочено е, че динамиката на постигнатите на търговете на БНЕБ ЕАД цени пряко корелира с фючърсите за региона (румънската и унгарската борси), като в зависимост от търгуваните обеми девиацията спрямо унгарския фючърс варира между 15,00 €/MWh и 21,00 €/MWh. Комисията е приела, че това налага при изготвянето на прогнозата за следващия ценови период да се изследват и постигнатите нива на фючърските сделки, които по своята същност са стандартизирани финансови форуърдни сделки, тъй като реално представляват финансов инструмент за хеджиране на риска от волатилността на пазара „ден напред“.

Комисията е посочила, че за определяне на прогнозната пазарна цена са използвани търгуваните български фючърси на EEX1 (E. E. E.), но поради недостатъчна ликвидност, те следва да се съпоставят с тези за румънския и унгарския пазар на същата платформа, както и с цените на фючърските сделки на HUDEX2 – унгарската борса за енергийни деривати. Направила е извод, че относимите стойности към българския пазар са средно за регулаторния период 01.07.2022 г. – 30.06.2023 г. в размер на 468,42 лв./MWh, но е отбелязано, че ако се сравнят постигнатите нива на търговете, организирани на платформите на БНЕБ ЕАД, и референтната фючърсна стойност за съответния период, се забелязва допълнително отклонение, най-вероятната причина за което е наложеното ограничение на търговете максималното оферирано количество да не превишава 5 MW. Комисията е счела, че при прогнозирането на цената за предстоящия регулаторен период би следвало да се отчете тази асиметричност, като се предвиди допълнително отклонение на цената в размер на около 8% е след прилагане на посочената корекция прогнозната годишна пазарна цена за базов товар за периода 01.07.2022 г. – 30.06.2023 г. следва да е в размер на 430,94 лв./MWh. Посочената прогнозна пазарна цена е законосъобразно определена в рамките на оперативната самостоятелност на Комисията. При актовете, издадени при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на акта /чл. 169 АПК/. В случая, нормативните изисквания относно начина на определяне на прогнозната пазарна цена са спазени. Комисията подробно е обосновала по какъв начин и въз основа на какви данни и анализи е определила посочената прогнозна пазарна цена. Изложените в тази връзка мотиви са конкретни, детайлни и логични, а изводите са формирани при спазване на приложимите материалноправни разпоредби – чл.37а от НРЦЕЕ.

Въз основа на така определената прогнозна пазарна цена Комисията е направила законосъобразен извод, че изчислената на „Топлофикация Русе“ АД регулирана цена /569,68 лв./MWh без ДДС/ надхвърля с над 10 на сто, а

именно с 32,19 % прогнозната годишна пазарна цена за базов товар процесния период 01.07.2022г. – 30.06.2023г. /430,94 /MWh/. Предвид констатираното превишение на регулираната цена на „Топлофикация Русе“ АД над прогнозната пазарна цена с над 10 %, съгласно императива на чл.21, ал.1,т.21, изр. второ ЗЕ, Комисията обосновано е отказала да определи на дружеството разполагаемост.

При това положение правилно КЕВР е отказала и да утвърди на дружеството цена за продажба на електрическа енергия на регулирания пазар. Съгласно чл. 30, ал.1,т.1 от ЗЕ, на регулиране от комисията подлежат цените, по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик. След като не се определя разполагаемост на жалбоподателя, Комисията не следва да утвърждава и регулирана цена на електрическата енергия. С оглед на това и доколкото не се сочат конкретни възражения и доводи срещу решението в тази му част, то не е необходимо и по-подробно обсъждане и излагане на мотиви във връзка със законосъобразността на отказа на Комисията за утвърждаване на цена, по която жалбоподателят да продава електрическа енергия на обществения доставчик.

Неоснователни са възраженията, че КЕВР е нарушила чл.8 от АПК, тъй като „Топлофикация Русе“ АД е поставено в неравностойно положение спрямо други действащи при същите условия и през същия регулаторен период лица. В таблицата на л.37 от процесното решение се съдържат данни за производителите, подали заявление за утвърждаване на цени на електрическа енергия, имащи намерение да сключват сделки на регулирания пазар, за цената на произвежданата от тях електрическа енергия, и е направена съпоставка с прогнозната пазарна цена за регулирания период. Видно от таблицата, само при три от дружествата, съответно групи дружества - „АЕЦ Козлодуй“ ЕАД, ВЕЦ – собственост на Н. ЕАД и „ТЕЦ Марица изток 2“ ЕАД, регулираната цена не надхвърля с над 10 на сто прогнозната пазарна цена. За жалбоподателя, както и още две дружества, е видно, че има превишение на регулираната цена спрямо прогнозната пазарна цена с над допустимото съгласно чл.21,ал.1,т.21 от ЗЕ, поради което за тях не е предвидена разполагаемост. Тъй като в случая КЕВР стриктно е приложила правната норма на чл.21,ал.1,т.21 ЗЕ, това по никакъв начин не представлява неравноправно третиране на жалбоподателя, нито го поставя в неравностойно положение.

Не се възприемат и доводите за незаконосъобразност на решението по т.VI поради това, че в частта относно определянето на разполагаемост /т.I.1/ административният акт не е влязъл в сила. Въпреки че безспорно е налице взаимовръзка и взаимообусловеност между определянето на разполагаемост и утвърждаването на регулирана цена, издаването на акта по чл.30, ал.1,т.1 ЗЕ не е поставено в зависимост от стабилизирането на акта по чл.21,ал.1,т.21 ЗЕ, следователно направените в тази връзка възражения са несъстоятелни.

С оглед изложеното дотук съдът намира оспореното Решение № Ц – 19 от 01.07.2022г. в разглежданите части за изцяло законосъобразно, поради което оспорването му следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на ответника за

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,
Административен съд София –град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на „Топлофикация Русе“ АД срещу Решение № Ц - 19 от 01.07.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, в частта му по т. I. 1 и т. VI.

ОСЪЖДА „Топлофикация Русе“ АД да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 200 (двеста) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: